

[Simonsen.]

dog et skridt nærmere en effektivisering, og jeg finder, at indføjelser af dette kapitel er et meget væsentligt fremskridt.

I den forbindelse vil jeg dog gerne sige, at vi her ser det positive, kan man sige, i modsætning til det emne, vi har diskuteret under det foregående punkt på dagsordenen i forbindelse med arbejdsformidlingen, at administrationen af dette afsnit bliver overgivet til arbejdsformidlingskontorerne, hvad jeg finder er et meget væsentligt fremskridt, som bringer os stadig nærmere det, vi hele tiden diskuterer og også diskuterede under det forrige punkt på dagsordenen: en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Som det fremgår af ministerens fremsættelsestale, er der en række punkter, som har været til behandling i det folketingsudvalg, som arbejdede med disse spørgsmål i sidste folketingssamling, punkter, hvor der ikke foreslås ændringer, men hvor der på administrativ basis kan ske fremskridt; enkelte af disse vil jeg gerne komme med nogle kommentarer til.

Først er der spørgsmålet om julelukningerne. Nu blev lovforslaget jo fremsat inden jul; i dag, hvor vi har det til behandling, har vi altså overstået en periode, hvor forsøgsmateriale er blevet indsamlet, og vi ser frem til offentliggørelsen af dette forsøgsmateriale i håb om, at den indsats, der er blevet gjort, ikke mindst fra organisationernes side, har haft et positivt resultat.

Vi er også glade for den forlængelse, som ministeren foreslår, af de såkaldte dimittendregler. Jeg tror, at vi her har et problem, som vi skal se utraditionelt på i den fremtidige diskussion af arbejdsløshedsforsikringslovgivningen. Det er vanskeligt at finde en løsning på det, men nu har vi i hvert fald en mulighed for at lade de eksisterende regler fortsætte et år mere, og jeg håber, at det i udvalget vil være muligt at nå frem til et resultat på disse områder.

Vi er også glade for bestemmelsen om landmænds mulighed for at opnå arbejdsløshedsunderstøttelse; der er her tale om en mere rimelig regel end den hidtil gældende. Jeg synes, at det resultat, man er nået frem til i landsarbejdsnævnet, er fornuftigt.

Må jeg sige om vikarbureauerne, som hr. Erling Dinesen var inde på, at her står vi med en sag, som vel efterhånden er ved at

blive en smule delikat. Arbejdsministeren har i sin fremsættelsestale anført, at man fra ministeriets side fører forhandlinger med henblik på at opnå et resultat, der kan klare problemerne om dette område, og det er vi meget glade for, og jeg synes også, at vi er nødt til at udvise en vis tålmodighed. Hr. Erling Dinesen var meget utålmodig; men det, der for os er afgørende, er, at vi når frem til en rimelig løsning.

Der har fundet misbrug sted på dette område, og det tror jeg, vi alle sammen har været enige om må undgås, men det kan ikke være rigtigt, at misbrug på et sådant område skulle kunne bevirke, at man f. eks. foreslog, at den vikarvirksomhed, som har fundet sted gennem en række år, og som efter vores opfattelse har opfyldt et meget væsentligt formål, blev forbudt. Jeg tænker på handels- og kontorområdet, idet der her ikke alene er tale om et erhvervsområde, der i allerhøjeste grad har brug for vikarvirksomhed, men der er også mennesker, der arbejder på disse områder, som er interesseret i denne form for beskæftigelse af kortere varighed i en butik eller på et kontor. Jeg tror, det er et vigtigt supplement til den almindelige formidling af arbejdskraft i samfundet, og derfor lægger vi megen vægt på, at vi når frem til en løsning, således at der ikke sker noget med de fornuftige ting, der har været indtil i dag på vikarbureauområdet, men at de tilløb til misbrug af systemet, der er, bliver bortskåret.

Der var et punkt, som vi diskuterede i folketingsudvalget sidste år i forbindelse med revisionen af arbejdsløshedsforsikringsloven, nemlig spørgsmålet om de mennesker, der kommer på pension på et tidligere tidspunkt end den almindelige pensionsalder. Jeg har tidligere her i tinget rejst det i form af et spørgsmål til arbejdsministeren, og jeg vil endnu en gang benytte lejligheden til at henstille til arbejdsministeren, at vi får en løsning for de mennesker, som har en overenskomst om en tidligere pensionsalder end den, der er den officielle i samfundet.

Det, der er situationen med den bestemmelse, vi har fået i den nye arbejdsløshedsforsikringslovgivning, er jo, at mennesker, der f. eks. bliver afskediget med pension i 62 års alderen eller 65 års alderen, i mange tilfælde med en meget ringe pension; ikke har mulighed for at få nogen ydelser af samfun-